

Warszawa, 26.04.2016r.

Pan **Dionizy Ziemecki**
Prezes ZG PZW

Pan **Zbigniew Bedyński**
Prezes OM PZW
w Warszawie

PODAJ DALEJ

**My wędkarze,
oburzeni tym jak traktuje się członków związku rzekomo
wędkarskiego, żądamy by traktowano nas podmiotowo, a nie jak
dotychczas przedmiotowo.**

W konsekwencji żądamy realizacji poniższych postulatów:

**1. Likwidacji komercyjnej gospodarki rybackiej na wodach PZW
(dopuszczenie jedynie ograniczonych odłowów naukowych i tylko przez i dla
ichtiologów);**

Znaczne zwiększenie populacji ryb różnych gatunków, będące następstwem zaprzestania połowów sieciowych, doprowadzi do zwiększenia zainteresowania wędkarstwem co w niedługiej perspektywie spowoduje wzrost przychodów z tytułu sprzedanych zezwoleń na połów na wędkę. Tym samym PZW będzie miało skompensowane zmniejszenie przychodów spowodowanych przez likwidację komercyjnej gospodarki rybackiej.

Zapis Statutu PZW rozdział II "cele i działania Związku" § 7 ust 6 nie uzasadnia i nie usprawiedliwia rabunkowej gospodarki rybackiej.

2. Zwiększenia liczby kontroli Straży Rybackiej wspieranej przez Policję i bezwzględnego egzekwowania prawa wynikającego z ustawy o rybactwie śródlądowym;

Zwiększenie kontroli doprowadzi do marginalizacji zjawiska klusownictwa na wodach PZW. W wyniku rzetelnych kontroli i skutecznej egzekucji zwiększone zostaną

przychody z tytułu nałożonych kar finansowych i materialnych, które bezpośrednio mogą służyć na pokrycie kosztów utrzymania Straży Rybackiej. (Wystarczy stosować przepisy ustawy o rybactwie śródlądowym i rozporządzeń wykonawczych), ponadto oczywistym jest, że wpłynie to pozytywnie na populację ichtiofauny.

3. Wprowadzenie górnych wymiarów ochronnych dla ryb drapieżnych w celu ochrony okazów;

Nie ulega wątpliwości, że duże okazy ryb drapieżnych są najcenniejszymi genetycznie i najbardziej atrakcyjnymi z wędkarskiego punktu widzenia rybami, które można łowić na wodach naszego PZW. Równocześnie jest ich tak niewiele, że zabicie każdego okazu powoduje niepowetowaną stratę w rybostanie. Wprowadzenie górnych wymiarów ochronnych pozwoli na zwiększenie zakresu ich ochrony, przynosząc korzyści zarówno wędkarzom jak i środowisku.

Równocześnie trudno mówić o jakichkolwiek negatywnych skutkach wprowadzenia tego rodzaju regulacji. W naszych przetrzebionych wodach jest tak mało okazów ryb drapieżnych, że zakaz ich zabijania w żadnym razie nie wpłynie negatywnie na pozostały rybostan, a wręcz przeciwnie pozwoli na samoograniczenie populacji, często skarlłowaciałego, białorybu. Również z punktu widzenia wędkarzy, duże egzemplarze są znacznie bardziej atrakcyjne w wodzie jako potencjalne trofeum wędkarskie aniżeli na patelni lub wypchane na ścianie.

Przykłady państw, w których wprowadzono prawne ograniczenia możliwości zabijania szczególnie okazałych egzemplarzy danych gatunków, bądź też zwyczajowo takie ryby są wypuszczane przez wędkarzy (m.in. USA, Szwecja, Hiszpania) są dobitnym dowodem na to, że zachowania takie prowadzą do zwiększenia średniej wielkości populacji danego gatunku, jak również zwiększenia atrakcyjności łowisk dla wędkarzy.

4. Wprowadzenie bezpłatnego zezwolenia na połów ryb na wędkę dla członków rodzin wędkarzy (współmałżonek, dzieci);

Zapis Statutu PZW rozdział II "cele i działania Związku" w § 7 ust 14 stanowi: popularyzowanie idei wędkarstwa i działalności PZW wśród dzieci i młodzieży oraz prowadzenie pracy oświatowo-wychowawczej w tym zakresie;

Wszystkim wiadomo, iż dzieci pierwszą przygodę z wędką zazwyczaj mają w domu,

a pasja wędkarska przekazywana jest przez rodzica. Obłożenie rodzin dodatkowymi opłatami za wędkowanie przez współmałżonka i dzieci będzie zniechęcać do rozpoczęcia przygody z wędką i doprowadzi do tego, że następne pokolenia nie będą chętne do wędkowania, co w przyszłości może znacznie odbić się na ilości członków w PZW. Jeżeli PZW chce pozyskiwać nowych członków do swoich szeregów, należy wypracować status „rodziny wędkarskiej”, gdzie po części funkcję instruktora młodzieżowego przejmuje rodzic prowadząc pracę oświatowo -wychowawczą z dziećmi i wpajając wartości istotne dla ochrony przyrody, w tym ekosystemów wodnych.

5. Prowadzenie zarybień komisyjnie kontrolowanych, gdzie informacja o miejscu, terminie i gatunku ryb akcji zarybieniowej musi być podawana do powszechnej wiadomości;

Tajemnicą poliszynela jest fakt nierzetelnego przeprowadzania zarybień wód PZW (oczywiście nie zawsze i nie wszędzie, przy czym nie jest to jedynie specyfika PZW). Zazwyczaj jedynym elementem prawidłowym, jest wypełniony protokół z zarybienia, natomiast ilość wpuszczanego materiału zarybieniowego jest niewiadomą. Wprowadzenie komisyjnej kontroli nad zarybieniami zachowa transparentność i rozwieje wszelkie niedomówienia. Tym samym wprowadzenie systemu komisyjnej kontroli przy zarybieniach wód PZW jest jak najbardziej uzasadnione, tym bardziej, że koszty zarybień są w lwiej części ze składek członków.

6. Uzgodnienie i wprowadzenie opłaty krajowej na wody nizinne PZW poza łowiskami specjalnymi.

Ujednolicenie opłat, doprowadzi do równego traktowania wędkarzy w całym kraju, jednocześnie znacznie zintensyfikuje turystykę wędkarską, co korzystnie wpłynie na rozwój regionów położonych nad rybnymi akwenami, wyczerpując przy tym rozdział II Statutu PZW "cele i środki działania Związku". Redystrybucja środków uzyskanych z opłaty krajowej winna być dokonywana do okręgów, jednak uzależniona od kilku składowych, takich jak: ilość członków oraz akwenów wodnych podlegających danemu okręgowi, liczba strażników oraz faktycznie ponoszone nakłady zarybianie i ochronę wód. System ten nie wpłynie na podmiotowość żadnego z Okręgów PZW.